

el candelero

"AQUÍ COMPTEM PER FESTES DE LA CANDELA"

Just començat l'any nou ens trobem amb la festa de la que és *Flor de febrer* i *Estel de la ciutat*. Ens felicitem d'haver rebut aquesta tradició tan arrelada en els nostres sentiments més entranyables i en els nostres convenciments més fermes.

Si la nostra devoció a *Maria de la Candela* només se sostingués en sentiments seria fàcilment bandejada per la tendència de moda. Si la nostra devoció a Maria, la *gran Senyora*, només se sostingués en convenciments potser tendiria a ser cosa d'uns quants. La nostra devoció, fruit de sentiments i de convenciments, s'alimenta de la celebració litúrgica de l'Església en la festa de la Presentació del Senyor. Aquesta és una festa particular: hi ressona encara el Nadal i s'albira ja la Pasqua, s'hi compleixen els quaranta dies del naixement i s'hi anuncien combats i ànimes traspassades de mort. Naixement i mort del fill de Maria, que és llum de les nacions, glòria de la humanitat, el seu poble. Ella el porta al braç, és la mare!, i ens el dona, és la creient i testimoni!. Avui i cada dia, des de la seva santa capella ens diu a tots: *Feu el que Ell us digui*. Ho diu als aplegats i als dispersats, als devots i als qui la tenen oblidada, als d'aquí i als d'arreu, doncs a tots *ens mira sempre amorosa*.

La narració de Lluc (càp.2,22-40) de la presentació del nen Jesús, ens va enfocant quatre persones, dues de joves i dues de grans.

La parella jove són els pares, Josep i Maria. Porten el nen als braços, és una criatura de pit. Ho fan en el sant lloc del temple: són complidors zelosos de la Llei, bons israelites. Amb aquest ritus silenciós reconeixen que el fill no els pertany, que és de Déu, com tot el que la força creadora de l'amor posa a la vida. Rescaten el fill amb una ofrena de pobre, un parell d'ocells. Tots els passos, que l'un i l'altra van fent en la seva vida personal i familiar, són conduïts per la fidelitat al que Déu els ha demanat.

La narració s'entreté més llargament en els dos ancians, Simeó i Anna. Són els qui parlen, pregunten, fan presagis, donen gràcies, pregonen. Déu els ha donat llarga vida. Havien de veure el Salvador que havia preparat per presentar-lo a tots els pobles, per ser llum revelada al món sencer. Havien de parlar del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida. Ara ja l'han vist, ja n'han parlat. La seva missió ha estat complerta: ja poden marxar amb pau.

Als dos vellets els ha arribat l'hora de partir, doncs el seu

cor està del tot ple d'Aquell que han reconegut. Els dos joves just acaben d'iniciar la missió que Déu els confia: ensenyar el Fill de Déu a ser home. Cada any, tots tenim, en ells quatre, models de creient a imitar, lliçons permanents de fidelitat i de generositat.

Estem ja en el compte enrera de les Decennals de 2011. Ja han passat cinc anys de les darreres i en falten només cinc per les properes. Això molt bé ho recordà el títol d'un preciós llibre "Aquí comptem per festes de la Candela", és a dir per la festa de cada dècada, mirant Maria, la Mare de la Llum, que és el Jesucrist, el Senyor. No ha de ser l'excusa per una exhibició de vanitat col·lectiva. Haurà de ser la oportunitat, que ens ofereix la Mare de tots els vallencs, per fer créixer la nostra autoestima, per fer passes endavant en els valors permanents, per produir fruits culturals i religiosos que benparlin de la nostra empenta i de les nostres conviccions profundes, per crear aquelles realitats de tot tipus que ens facin madurar en la convivència i en la fe en el futur.

Que la festa d'enguany favoregi la bona direcció.

Josep Bofarull, rector

BECA MISSIONERA

Fa anys que la Delegació Diocesana de Missions proposa una forma de col·laboració econòmica amb les Esglésies del Tercer Món realment suggerent i eficaç: dotar amb la quantitat de 2000€ els estudis complets d'un seminarista per a esdevenir prevere. Se'n diu BECA MISSIONERA perquè és una aportació econòmica en favor de l'Obra Pontifícia de Sant Pere Apòstol a favor del Clergat Nadiu. La BECA número 225 porta el nom de *Mare de Déu de la Candela*. La col·lecta de la Missa del dia de la Candelera hi va destinada.

LA PRESENTACIÓ DEL SENYOR - FESTA: 2 DE FEBRER

La Presentació del Senyor al Temple, és a dir, l'encontre del Senyor amb Simeó i Anna en el Temple, com és descrita en l'evangeli de sant Lluç (2,22-38), reuneix alhora dues **lleis mosaïques**:

La referent a la *purificació* legal de la mare que havia infantat (Lv 12,2-4) i la referent al "*rescat*" del fill primogènit essent aquest exclusiva propietat de Déu (Ex 13,12;34,19).

La festa cristiana, la nostra festa anual, es vincula, doncs, a les prescripcions mosaïques de l'Antic testament. Sant Lluç, en efecte, diu que "quan van complir-se els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, portaren Jesús a Jerusalem per *presentar-lo* al Senyor. Així ho *prescriu* la *Llei del Senyor*: Tot primogènit mascle serà consagrat al Senyor. Havien d'ofèrir en sacrifici, tal com *diu* la *Llei del Senyor*, un parell de tòrtors o dos colomins" (Lc 2,22-24). És evident per això que Maria i Josep, presentant l'infant al Temple, reconeixien que Jesús és "*propietat*" de Déu i, segons el disseny diví, "*és salvació...i llum* que il·lumina totes les nacions i *glòria* del seu poble.

Ja en el segle V, per subratllar les paraules amb que Simeó en el seu càntic havia saludat Jesús: "*llum* que es reveli a les nacions, *glòria del seu poble* ", s'usaven en la celebració les

llums. Sant Ciril d'Alexandria escrivia sobre això: "Nosaltres celebrem el misteri d'aquest dia amb les torxes flamejants". (Hom. Div. XII). De Jerusalem, on nasqué, la festa es difongué en tot l'Orient amb el nom genèric d'encontre de Jesús amb Simeó; a Occident és designada igualment festa de l'"*encontre*". Després fou anomenada festa de la Purificació de Maria"; i ara, amb la reforma litúrgica, per evidenciar que es tracta d'una festa del Senyor, porta el títol de "*Presentació del Senyor*".

La celebració solemne comprèn dues parts: 1) La *benedicció* de les candeles, seguida de la processó, i 2) la *celebració* de la santa Missa.

Avui celebrem aquell dia feliç en el qual Jesús va ser presentat al temple. Moguts per l'Esperit Sant vingueren els sants ancians Simeó i Anna; il·luminats pel mateix Esperit reconegueren el Senyor i el confessaren amb alegria.

També nosaltres, aplegats en l'Esperit Sant, anem a la casa de Déu a l'encontre de Crist. El trobarem i el reconeixem quan partirem el pa eucarístic, tot esperant el seu retorn gloriós.

Teresa Bonet

EL PATRIMONI MUSICAL

En els cants de les celebracions candeleres hi podem distingir dos grups: els que s'usen en les diverses devocions marianes durant l'any i les dedicades expressament a la Mare de Déu de la Candela, que són els Goigs, el Virolai i Himne.

Els Goigs, que provenen de l'any 1791, foren escrits per Mn Joan Oliver, prevere. La lletra, segons l'antiga tradició dels Països Catalans, té una entrada, set estrofes i una resposta o final. La música amb la qual es canten data del 1929 i fou escrita per Mn Antoni Tomàs, organista de la Catedral de Tarragona i descendent de Valls. Desconeixem si la melodia actual és

l'original o bé si Mn Tomàs en féu una de nova amb acompanyament d'orgue. Cal dir que el 1971, el capellà del Santuari de la Mare de Déu del Lledó i organista de l'Arxiprestal, Mn Sebastià Rué en va fer una adaptació musical.

El Virolai deu la seva lletra al Sr Josep Massons Andreu i la melodia i música d'orgue a Mn Francesc Baldelló, organista, musicòleg i fundador de l'Associació Gregoriana i de l'Associació "Amics dels Goigs". Al peu de la partitura hi consta: "Mn Baldelló - Barcelona, Diada de sant Sever 1949". Es compon de vuit estrofes i una tornada i té moltes afinitats d'estil amb el Virolai de la Mare de Déu de Montserrat.

El cant que coneixem com a Himne (del qual cal que algú entès en faci una anàlisi i valoració) deu el text a la inspiració del Sr Joan Duatis, antic resident a la Residència Alt Camp, i la melodia a Mn Ricard Cabré. Es compon de quatre estrofes, essent la primera l'enllaç entre les altres i la tornada. Aquesta cançó, que s'ha interpretat poc, és agradable pel seu estil popular i senzill.

Penso que estaria molt bé que alguna persona amant de la recerca ens pogués desvetllar les llacunes històriques existents sobre la relació entre els autors d'aquestes obres i ampliar el poc o molt que se sap de la seva creació.

Modest Soler Batalla

febrer: CALENDARI D'ACTIVITATS

Dissabte **3**, sant Blai: benedicció dels fruits a les Eucaristies de les 10 (a sant Antoni) i de les 19,30 (a sant Joan)

Diumenge **4**, Jornada mundial de la Vida Consagrada

Dijous **8**, a les 19, a la capella del Roser: trobada arxiprestal dels visitadors de malalts (informació de la Jornada Catalana de Pastoral de la Salut, Vespres i Eucaristia)

Diumenge **11**, a totes les Misses: col·lecta de la Campanya contra la Fam

Dilluns **19**, a les 20: trobada de formació litúrgica

Dimecres **21**, a les 10 (a sant Antoni) i a les 20 (a sant Joan): celebració de l'Eucaristia i imposició de la cendra.

Des del **21** de febrer al **4** de març, a la Sala Sant Roc: exposició dels cartells del Domund

Divendres **23**, a les 19, a la capella del Roser: Via Crucis

Dissabte **24**, a les 18, a la Casa Monserrat Cuadrada: celebració de l'Eucaristia.

Diumenge **25**, des de les 11: trobada de pares i fills inscrits a la catequesi.